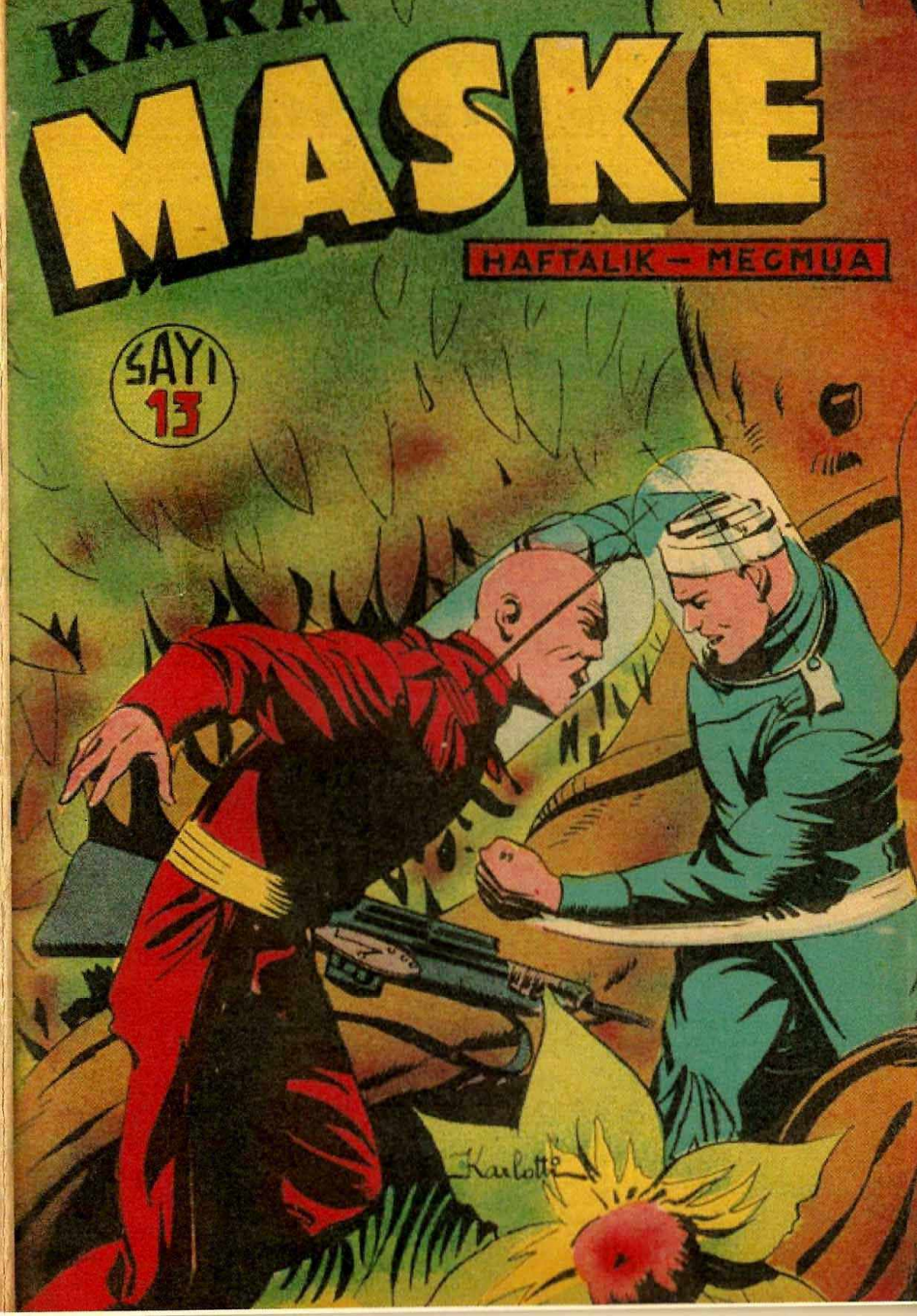
KARA
MASKE
HAFTALIK — MECMUA
SAYI
13
Karlotta

Kızıl Maske (13)

ABLACIĞIM HERŞEY SİZİN ARZU ETTİĞİNİZ GİBİ!
ÇOCUKLAR ÇOK İYİ İDİLER ANA, DİANA ZEKADA ÇOK ÜSTÜN BİR İNSAN İSTİYOR!
HOŞ GELDİNİZ!
ERTESİ GÜN AKŞAMA BİR TANIDIKLARINA MİSAFİR GİDİYOR...
TAM ZAMANINDA GELDİNİZ. SİZİ ÇOK SEVİMLİ BİR AHBABINIZLA TANIŞTIRAYIM!
BAYAN PALMEZ... BARON DANTON!
SİZİNLE TANIŞMAKLA ÇOK ŞEREFDUYARIM
İŞTE DİANA'NIN BEĞENECEĞİ BİR ADAM, DÜNYAYI DOLAŞMIŞ. BEKÂR... ÇOK İYİ
BARON, YARIN AKŞAM BİZE BUYURUN BEKLERİZ!
TEŞEKKÜR EDERİM.
MEMNUN OLDUM!
BARON, BU BENİM KIZIM DİANA, DİR
DİANA BARON DANTON İLE TANIŞIYOR...
ANNENİZ BENİ ÇOK NAZİKÂNE DAVETETTİ, SİZİ RAHATSIZ ETMEDİĞİME MEMNUNUM
BENGALA'DA BULUNDUĞUNUZU SÖYLEDİNİZ DEĞİL Mİ?
BARON DANTON
DİANA, BARON'UN ANLATTIKLARI İLE İLGİLENMİYE BAŞLIYOR. BENGALA KIZIL MASKENİN HÜKÜM SÜRDÜĞÜ MEMLEKETTİ...
EVET ORALARI BENİM DE HOŞUMA GİDİYOR.. SİZİN ORADAN AYRILALI NE KADAR OLDU?

ARKASI VAR.

Maskeli Süvari 13

HAYDİ SİZ DUYDUNUZ MU?
CON ÖLMÜŞ
ŞERİF DÜN GECE ONUN MEZARINI GÖRMÜŞ!
CON ÖLMÜŞ. ŞERİF MEZARINI GÖRMÜŞ
MÜKEMMEL! ARTIK İŞLERİMİ KORKUSUZCA BİTİRİRİM!
MUTHİŞ CON ÖLMÜŞ!
ŞERİF DÜN GECE ONUN MEZARINI GÖRMÜŞ
DOĞRU MU BU, ŞERİF?
EVET. DÜN GECE KARDEŞİNİZİ ÖLDÜREN ADAMIN MEZAR TAŞINI GÖRDÜM!
GERÇEKTEN NEFİS BİR HAVADIS ŞİMDİ BAYAN CON'LA HESAPLAŞABİLİRİM!
BU SENET! CON ÖLDÜ DİYE İMZALAYORUN! PARAYA İHTİYACIM VAR,
BUYURUN LOGAN ÇİFTLİK ARTIK SİZİNDİR.
SİZE İSTEDİĞİNİZ PARAYI VERECEĞİM ADAM CON!
KARIM DA ÖLDÜ ELİME İNANIRSA ÇİFTLİĞİ SATMAK İÇİN İMZA ATAR!
BUNU DÜŞÜNMENİN SIRASI DEĞİL, CON! TONTO KASABADAN DÖNENE KADAR BEKLİYELİM!
NELER ÖĞRENDİN TONTO?
ÇABUK GEL KASABADA BİRŞEYLER DÖNÜYOR!
KASABADA NELER DÖNÜYOR TONTO?
BAHİS! CON FLİGLOGAN'IN KARISI ÖLDÜ!
NE?
ARKASI VAR

Takip

Çeviren
Selim Turhan

Milton Trenk elindeki kitabı evirdi, çevirdi; sonra gözlüklerinin üzerinden dükkân sahibine bakarak sordu:

— Dört dolar mı dediniz? vallahi çok para! Bir kere sayfalar fena halde harpalanmış, resimler de bozulmuş. Oldukça hoyratça kullanılmış bir kitap ama, ne zamandanberi böyle bir kitap aradığım için size bir iki buçuk lire vermeğe seve seve razıyım. Fakat dört dolarda asla edersiniz doğrusu veremiyeceğim!

Cavlak kafalı, sivri sakallı ve ufak tefek bir adam olan kitapçı ellerini uğuşturarak:

— Siz iyi kitaplardan anlıyorsunuz efendim, dedi. "Bu kitap on yedinci asırdan kalmadır. Ben onu meşhur Walton'ların koleksiyonundan aldım. Bu Walton'lar, İngiltere'nin en meşhur kitap ve pul koleksiyoncuları idi. Fakat aile on dördüncü batında iflâs etti. Son Lord Walton bütün malını mülkünü satıp Avustralya'ya hicret etti. İşte ben bu kitabı o zaman aldım. Güzel hatırınız için size üç dolara bırakırım."

Mister Frenk kitabın sayfalarını hâlâ çevirip duruyordu. Arada sayfaların arasında sıkışmış kalmış bir pul gözüne ilişti. Küçük, solmuş mavi renkte bir puldu. Milton Trenk bir müddet Pol'e baktı. Şimdiye kadar hiç koleksiyonculuk yapmadığı için pullardan anlamıyordu. Fakat bunun eski bir pul olduğu belliydi. Hiç belli etmeden sayfayı çevirdi. Kitabı kapatarak parmaklarile meşin ciltini okşamağa başladı. Hakikaten tam aradığı kitaptı ve üç dolar fazla bir para sayılmazdı.

— Peki efendi! Alıyorum, dedi.

Cebinden üç dolar çıkarıp kitapçının eline sıkıştırdı. Kitabı sardırmak için bile vermedi. Adeta onu elinden kaçırmak istemiyordu. Sevinçle kapıya doğru yürüdü, sivri sakallı kitapçı:

— Yine bekleriz efendim diyordu. "Eski eserlerden anlıyan kimselere bunları satmak beni ne kadar memnun ediyor bilemezsiniz!"

Milton Trenk teşekkür etti. Kapının tokmağını çevirdi. Üstündeki çıngırak öttü ve daha Trenk dışarı çıkmadan içeriye girmek istiyen uzun boylu bir adamla çarpıştı. Adam telâşla: "Affedersiniz.." diye homurdandı ve Trenk daha evvel davranarak dükkâna girdi. Bu uzun boylu, iriyarı bir adamdı ve Milton Trenk onu derede görse muhakkak tanıyabilirdi.

Nitekim yarım saat sonra Milton Trenk elinde kitabı olduğu halde dükkânlara dalgın dalgın bakarken, o uzun boylu adamla karşılaştı. Herif karşı kaldırımda duruyor, kendisine bakıyordu. Trenk:

— Garip şey! diye kendi kendisine söylendi. "Bu adama bir kere daha rastlıyacağım hiç aklıma gelmezdi!"

Tekrar dükkânlara bakarak yoluna devam etti. Aklında fikrinde hep kitapları vardı. Satın aldığı bu kitapla, koleksiyonu tam 382 kitaba yükselmişti. 382 kitap ne muazzam bir yekûndu! Halbuki Gard City kütüphanesinde eski kitaplardan yalnız 50 tane kadar ya vardı ya yoktu. Gün birinde herkes gazetelerde "dünyanın en büyük kitap koleksiyoncusu Milton Trenk'in hayatını... okuyacaktı. Sanki bu şimdiden olmuş gibi tatlı tatlı gülümsedi ve heyecandan boynu dikleşti. Kendisini âdeta başka bir adam zannediyordu. Fakat radyo satan bir dükkânın önünde durduğu zaman hayretle irkildi. O uzun boylu, iri yarı adam, ağzında sigara olduğu halde vitrinin öbür ucunda durmuş, yan yan kendisine bakıyordu. Trenk:

— Allah, Allah diye söylendi. "Bu herif beni tanıyor mu acaba?..

Sonra adımlarını açarak daha tenhaca bir sokağa saptı. Burada sağda solda meyhaneler, küçük ve izbe gibi kahvelik dükkânlar vardı. Köşeyi dönerken arkasına baktı. O uzun boylu adam görünürde yoktu. Fakat yeraltı trenine binmek üzere giderken yolda yine o adama rastladı. Karşı kaldırımda bir gazeteci dükkânının önünde durmuş, bir şey alıyordu. Milton Trenk öfkeyle:

— Vay canına! diye homurdandı. "Beni takip ediyor bu herif!"

Canı sıkılmış, kitapları hakkında kurduğu o güzel hayaller kafasından bir anda uçup gitmişti. Acele acele yeraltı trenine yürüdü. Tren yeni gelmişti ve merdivenlerden bir sürü insan çıkıyordu. Aralarına karıştı. O insan seli arasında merdivenleri indi. Güçlükle biletini aldı ve kalıpa itile tıra

(Devamı karşıki sayfada)

rek zevinç duymuştu ama, düş memek için kayışa tutunmak istediği sırada kalabalık arasında o uzun boylu İriyarı adamı tekrar gördü. Lâkayıt bir tavırla gazete okuyordu. Trenk heyecanla titredi ve kitabını sıkı sıkıya kavradı. Başına hiç böyle bir belâ gelmemişti. Bütün bu kalabalık arasında ken disini yapayalnız hissediyor ve bir tuzağa düşürüleceğini hissediyordu.

Brooklyn'e geldiği zaman takipten kurtulmak için trenden ilk önce fırladı. Kalabalık arasına karışarak hızlı hızlı yürümeğe başladı. Arkasına bakmağa cesaret edemiyordu. Bir müddet kararsız bir şekilde Park'a doğru yürüdü. Ortalık oldukça kalabalıktı ve güzel bir hava olduğu için parka doğru bir insan seli âdeta akıyordu. Milton Trenk parkın kalabalık bir köşesinde sıralardan birisine oturdu ve kitabını kucağına koyarak bir sigara yaktı. Sigara içmek âdeti değildi diye yanında bir paket taşırdı. Bir iki nefes çektikten sonra düşünmeye başladı. Tabii o iriyarı adamı düşünüyordu. Kendisini niçin takip ettiğini anlıyamıyordu. Neyyork gibi kalabalık bir şehirde birçok haydutlar bulunacağını kabul ediyordu, fakat duru dururken bunlar kendisi gibi mütevazi bir adamdan ne istiyebilirlerdi? Fakat düşüne düşüne bir fikir kafasında canlanmıya başladı. Kitapları... Evet bu mu? hakkâtı, kendisini takip eden bu adam kitap hırsızlığı yapan bir çetedendi ve kendisinin satın aldığı o kıymetli kitapları ele geçirmek istiyordu. Milton Trenk öyle kuru gürültüye pek hiç bırakan adamlardan değildi. Bunun için biraz müsterih oldu. "Hele almağa teşebbüs etsinler de, görelim!" diye homurdandı. Sonra sigarasını atarak kalktı. Artık eve gitmeye karar vermişti. Parkton çıktıktan sonra 14 üncü caddeye saptı. Bu sokaklardan birçok kimseler otururdu, konuşuyorlardı. Evine giden ara sokaklardan birisine sapacağı sırada arkasına baktı, o zaman tekrar o eski heyecanı duydu. İriyarı adam bir gölge gibi arkasından geliyordu. Milton adımlarını açtı ve hızlı hızlı yürümeğe başladı. Oturduğu sokak oldukça tenha idi ve Trenk bu sokağa saptığı zaman polis memuru ile karşılaştığı zaman sevinçinden neredeyse bağıracaktı. Az daha polise takip edildiğini söyliyecekti, fakat sonradan bundan caydı, selâm vererek yoluna devam etti. Biraz yürüyünce arkasına bakt ı. Polis o uzun boylu adamla konuşuyordu. Trenk: "Galiba polis adamdan şüphelendi." diye düşündü.

Milton Trenk odasına kapağı attığı zaman derin bir nefes aldı. Kardeşi henüz içinden dönmemişti. Doğruca kütüphanesine gitti. Yeni aldığı kitabı boş raflardan birisine koymadan evvel bir kere daha sayfalarını çevirdi. Doğrusu çok ucuza almıştı bu kitabı. Sayfaları çevirirken o mavi pul yere düştü. Trenk eğilip onu alacağı sırada kapı çalındı. Pulu alıp kitabın içerisine koydu ve kapıya giderek açtı. Kapı sında o uzun boylu, iriyarı adam vardı. Adam başından şapkasını bile çıkarmadan sert bir sesle:

— Sizi tevkif ediyorum, Mister Trenk, dedi.

Milton Trenk afallamıştı. Fakat adamın elindeki tabancayı görünce hayretli bir anda hiddetle tahavvül etti.

— Ne için? Öğrenebilir miyim.

İriyarı adam içeri girmişti. Tabancasını sallıyarak kitaplara bakıyordu.

— Ben Federal teşkilâttan müfettiş Garrik'im.. Ne söylediğimi zannederim anladınız?

(Devamı 9 uncu sayfada)

1

AYÇI BAY Goliz

CİM'LE KOLU ; LOKİSTAN'IN YASAK OLAN SINIRINDA ATEŞLE KARŞILAŞIYORLAR. CİM MİHRACENİN VERDİĞİ PASAPORTU SALLIYARAK GÖSTERİYOR VE : " YABANCI DEĞİZ " DİYE SESLENİYOR.

FAKAT BİR KURŞUN PASAPORTU ORTASINDAN DELİP GEÇİYOR. CİM : " BU ADAMLAR LAFTAN ANLAMIYORLAR ! " DİYEREK ATINI DÖRT NALA YAN TARAFA SÜRÜYOR.

BİRAZ UZAKLAŞINCA, CİM : " DAĞLARDAN AŞAĞI, BAŞKA YOL BULURUZ " DİYOR. KOLU : " KADANLIK BAŞIYOR. MOLA VERMEMİZ LAZIM " DİYE HATIRLATIYOR.

ARKASI VAR.

Arslan Prens 15

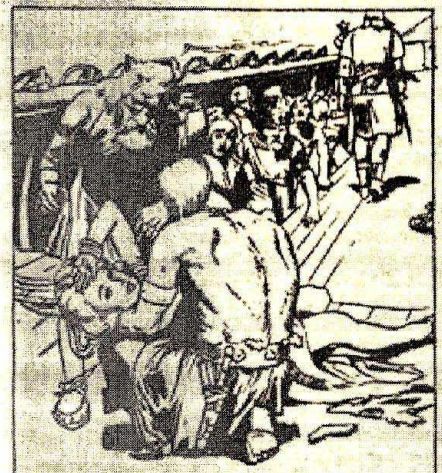

ULFRUN KILIÇINA SARILDI. FAKAT TEREDDÜT EDİYORDU. ALEDA, GENİCİLERİN VERDİĞİ YABA SABA ELBİSELER İÇİNDE BİLE YENİ DOĞMUŞ BİR AY KADAR BÜYÜLEYİCİYDİ. SAÇLARI DAĞINIK, HAREKETSİZ YATTIĞI HALDE

BAHAR KADAR GÜZELDİ. O SIRADA ULFRUN'UN GÖZÜNE, ALEDA'YI HAFTALARDANBERİ HEYECANLANDIRAN ŞEYLER İLİŞTİ. GENÇ KADININ EN İYİ ELBİSELERİNDEN BOZUP DİKTİĞİ MİNİCİK ÇOCUK EŞYALARI. GENİCİLER ALEDA'NIN HARDALINA KOŞTULAR. ARTIK DEMİRLER KOALI ULFRUN'DAN KORUNMUYORLARDI.

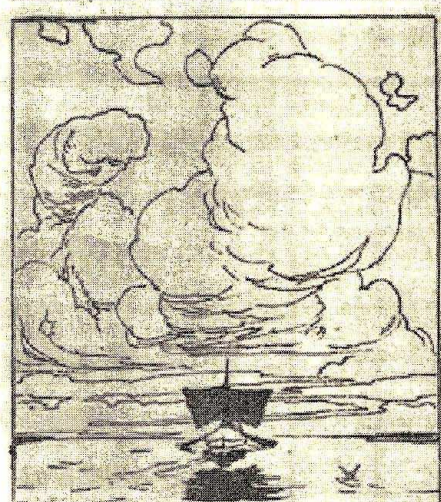

ULFRUN'UN GENİŞ ONTARİO GÖLÜNDE AĞIR AĞIR İLERLEMEKTEYDİ. ULFRUN KENDİLERİNİ BEKLEYEN TEHLİKENİN NE KADAR KORKUNÇ OLDUĞUNU BİLİYORDU.

ARSLAN PRENS'İN GENİŞ İŞİLDERİLİLERİN OTURDUĞU YABANCI ÜLKELERDEN GEÇİYORDU. ARSLAN PRENS ONLARLA KOLAYCA ANLAŞTI. VE BU ANLAŞMA NETİCESİNDE, GÖLÜN NİHAYETİ BİR ÇAĞLAYANLA BİTTİĞİNİ GENİLERİN ORAYA SÜRÜLMEYECEĞİNİ ÖĞRENDİ.

ARKASI VAR!

MERDİVENDEKİ ADAM

— 13 —

— Böyle bir şeye ihtimal veremem, dedi. Hem bizim şimdi meşgul olduğumuz şey, asansörde işlenen cinayet değil midir?

— Evet ama ortada kaybolan Peter Melady'dir. Hem de cinayetten hemen sonra kaybolıyor. Bundan başka "Slapan" dediğiniz ilacın çok büyük ehemmiyeti vardır. Koridorda biri var. Kim o?

Arkamızı dönerek, Doğu sevisine giden koridora baktık. Fiş odasından beş on adım ötede Lillian Ask duruyordu. O beyaz önlüğü ile bir hayalete benziyordu. Yüzü yorgun ve ıstıraplanmış gibiydi. Saçlarını taramamıştı galiba. Sarı bukleleri, kulaklarının hizasında asılı kalmıyordu.

Komiser muavini Lillian'a dikkatle baktıktan sonra yanıtladı:

— Hastabakıcı sarışın, değil mi? diye sordu.

Lillian, bizim baktığımızı görünce, acele ile çekilip gitti.

Doktor Kunce:

— Evet, dedi. Sarışındır.

Komiser muavini bir an düşündü, sonra:

— Rıfkı'yerinin saçları ne renktir Miss Keate? diye sordu.

— Siyah, dedim.

Elime bir fiş alarak yüzünü yelpazelemeğe başladım. Hava çok sıcaktı.

Komiser muavini:

— Sarışın olmadığına emin misiniz değil mi dedi.

— Eminim, dedim. Eminim.

O zaman Mr Lamb cebinden küçük bir kutu çıkardı. Bu kâğıt sepetlerine atılan boş hap kutularından biriydi. Mr Lamb kutuyu esrarengiz bir tavırla açtı ve içindekini görmem için bana uzattı. Kutuda sarı bir saç vardı. Saç telini elime alarak baktım, sonra yerine koydum. Komiser muavini kelimelerin üzerinde dura dura:

— Buna ne dersiniz? dedi. Dr. Kunce, siz de bir kere bakın. Onu nerede buldum bilyor musunuz? Dr Harrigan'a saplandıkları bıçağa sarılıydı.

Dr. Kunce birdenbire irkildi. Bu haber beni de çok şaşırtmıştı. Gözlerimi dikmiş, lâmbanın ışığı altında parıl parıl parlıyan sarı saça bakıyordum. Birden, bayılacak gibi oldum. Nancy'nin ışıkta altın hareketlerle parlıyan sarı saçlarını hatırladım.

Komiser muavini:

— Bulduğum bir şey daha var, dedi. Onu da göstereceğim.

Kutuyu itinayla kapayarak masanın üzerine koydu. Biraz ötede, ucu kanlı, sapı parıl parıl parlıyan bıçak vardı. Komiser muavini ceplerini karıştırıyordu.

Kutuya baktım, o neşeli gülümseyişi, çocuk halleriyle Nancy aklıma geldi. O zaman hâlâ utanarak hatırladığım bir şey yaptım: kutuyu çaldım.

Bunu nasıl yaptığıma hâlâ hayret ederim. Dünyanın en basit işini yapıyormuş gibi, elim titremeden, kutuyu yavaşça alıp cebime koydum. Sonra elimdeki fişi düşürerek, onu kaldırmak içinmiş gibi eğildim ve kâğıt sepetinden, boş bir kutu alarak öteki'nin yerine bıraktım. Kimse bunun farkına varmadı. Dr. Kunce'la komiser muavini hararetli hararetli konuşuyorlardı. Mr. Lamb:

— Nasıl olur, iyi düşünün, diyordu.

Dr. Kunce:

— Yoktur, diyorum size, diye tekrar edip duruyordu.

Neden bahsettiklerini anlamadım. Bir şey düşünemiyordum. Kalbim hızlı hızlı çarpıyordu.

Komiser muavini bana doğru dönerek:

— Miss Keate, dedi. Biraz buzlu suyunuz var mı? Çok susadım.

— Gidip getireyim, dedim.

Fakat tam kapıdan çıkacağım esnada Mr. Lamb:

— Bir dakika, dedi. Bakın başka ne buldum?.

Komiser muavini elinde bir şiklet parçası tutuyordu:

— Burada şiklet kullanan biri var mıdır? diye sordu.

Doktor:

— Yoktur, dedim ya, diye söze karıştı. Onu nerede buldunuz? Hem cinayetle ne alâkası olabilir?

Mr. Lamb; cinayetle olan alâkası şimdilik malûm değil ama, biraz sonra anlaşılacak herhalde, dedi. Onu Dr. Harrigan'ın koluna yapışmış bulduk.

Bir sessizlik oldu. Bence bu bir delil değildi. Canını ölüdüğü adamın koluna bir şiklet yapıştıracak kadar budala olduğunu tahmin etmiyordum. Fakat komiser muavinine göre bu mühim bir ipucuydu. Tekrar.

— Burada kim şiklet kullanır? diye sordu.

Doktor:

— Bildiğime göre kimse kullanmaz, dedi. Hastabakıcıla-

(Devamı karşıki sayfada)

T A K İ P

(Baş tarafı 5 incide)

Bu adam böyle söyliyerek kitaplara doğru yaklaştı:

— Kitapçı Wagner'i eskiden beri tanıyor musunuz?

— Hayır, bugün kendisinden bir kitap aldım.

Müfettiş olduğunu söyliyen o iriyarı adam kütüphaneye yaklaşmıştı. Trenkin aldığı kitap karşısında duruyordu. Adam dişleri arasından:

— Demek eskiden onu tanımıyordunuz hal dedi.

Milton Trenk hiddetlenmişti. Hırçın bir sesle:

— Lütfen maksadınızı izah eder misiniz efendim? dedi. "Maksadımız beni tehdit edip kıymetli kitapları mı ağırmak yoksa?"

İriyarı adam öyle bir kahkaha savurdu ki odanın içerisi çın çın öttü. Fakat birden gülmesini kesti. Yüzü ciddi bir hal almıştı. Başını kapıya doğru çevirerek:

— Gelin, diye seslendi.

İçeri iki üniformalı polis memuru girmişti. Milton Trenk hayretle onlara bakıyordu. İriyarı adam:

— Bugün aldığınız kitap nerede? dedi.

— İşte!..

Milton işin ciddi bir vaziyet aldığını anlamıştı. Kitabı müfettişe uzattı. Adam kitabın kapaklarını aldı. Sayfalarını dikkatle çevirdi. Her sayfaya, resimlere, harflere dikkatle bakıyordu ve bir sayfa kaçırmamak için ütüz dayranıyordu. Nihayet aradığını bulmuş gibi gözleri parladı. Bu kitabın içinde pulu. Dikkatle onu cebinden çıkardığı bir kâğıda koydu ve tekrar cebine yerleştirdi. Milton Trenk bütün bu olup bitenlerden hiçbir şey anlamamıştı. Zaten iki, üç saattenberi o takip zihnini altüst etmişti. Put gibi olduğu yerde duruyordu. Müfettiş tabancasını cebine yerleştirdi. Ağır bir sesle:

— Bize büyük yardımınız dokundu, dedi. "Wagner ve arkadaşları büyük bir casusluk şebekesine mensuptular. Muhabereleri de pullardı. Fakat bunu doğrudan doğruya yapamıyorlar, eski kitapların içerisinde gönderiyorlardı. Sizin satın aldığınız bu kitabın içerisinden çıkan o mavi pulda dört elektrik santralinin tahrip planı vardır. Biz bunu haber aldık. Wagner'i tevkif ettik. Fakat kitap bir yanlışlık eseri olarak satılmıştı. Şimdi maksadımız kıymetli kitaplarınızı ağırmak olmadığını her halde anlamışsınızdır, değil mi?"

Kara
MASKE

Pazartesi günleri çıkar haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fiilen İdare Eden
Yazı İşleri Müdürü
HAMİD ŞENDUR

Yazı ve Teknik Sekreter
Kariotti Pietro

Basıldığı yer:
Kapaklı Alâeddin Kral Mat. İç baskı ve dizgi: VAKIT Basımevi

Adres: Vakıt Yurdu, Kat: II
Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI
Yıllık 780, altı aylık 390 Krş.
Sayısı: 15 Kuruş

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 13
19 OCAK 1948

fon, vazife başında şiklet çiğnemeleri yasaktır.

Mr. Lamb: "Siz ne dersenız deyin" demek ister gibi omuzlarını silkti, sonra:

— Belki hastalarınızdan biri kullanıyor, dedi.

Doktor:

— Olabilir, dedi. Hastalarımın şiklet çiğnemekten menedemeyiz. Maamafih ben hiçbir hastanın şiklet çiğnediğini görmedim. Ya siz Miss Keate? Böyle bir hastanız var mı?

"Hayır" manasında başını salladım. Komiser muavini bana doğru eğildi. Alnında ter damlaları vardı:

— Dr. Hurgan şiklet çiğner miydi? diye sordu.

— Hayır.. Hiç görmedim.

— Ya Peter Melady?

— O da kullanmazdı.

— Siz kullanır mısınız?

Öfkeyle:

— Hayır! diye âdeta bağırdım. Kullanmam. Fakat kullanmış olsam da, bunun cinayetle ne alâkası var? Dr. Hargreaves'ın katili zannınız olsaydı, bu zannınıza belki bir mâna verebilirdim.

Dr. Kunce ayağa kalkarak kati bir tavırla:

— Komiser bey, artık gafak söküyor, dedi. Bugün yapılacak birçok işlerim var: İdare meclisine başkanlık etmek, gazetecilerle görüşmek, hastanedeki polislere bazı şeyler hakkında malûmat vermek, hastalarımızı ve endişe içinde bana gelecek olan arkadaşlarımı teskin etmek.. v.s. Biliyorsunuz ki hastanemizin şerefini kurtarmak için, hastalarımızın bu rada emniyette olduklarını bildirmemiz icap eder. Binaenaleyh hâdisenin kötü neticeler doğurmaması için, elimizden geldiği kadar gayret etmeliyiz. Müsaade ederseniz rideyim. Biraz istirahat etmem lâzım. Herhangi bir hususta, bana ihtiyacınız olursa, lütfen telefon edersiniz. (Arkası var)

RADYOLU POLİSLER 13

BUNUNLA BEN İKİMİZ BU KARDI BEKLİYORDUK! TAVŞAN, İÇERİDE HAPİSTİ YA... BUNA İŞARET İLE KAÇIŞ BİR PLÂN YAPMIŞLAR! BİR DARBE İLE ADAMI BAYILTIP ÜSTÜNÜ ARAMAK İÇİN! TAVŞAN BU İŞİN BAŞINDA DEĞİL! EVET!

ONU ÖLDÜRMEK KARŞILIĞINDA BİR MİKTAR PARA VE HATTA BİR DAİRE VAADİ İLE TUTMUŞLAR!
GÜZEL BİR DERS... HATTA ŞİMDİ KARDAŞIMIN YANINDA BANA MİSAFİR OLURSUN!

ARKASI VAR...

Mandrake 13

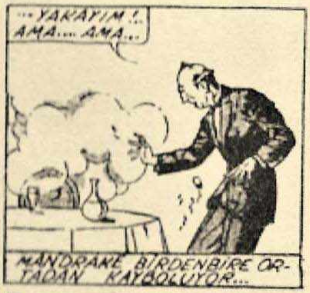

TEŞEKKÜR EDERİZ MANDRAKE, MESELE ÇOK KARIŞIK, VE ACELE ETMEMİZ LÂZIM!
GELİN BAYIM, SİZİ ZAVALLI BABAÇİĞİMİN YANINA GÖTÜREYİM!

ARKASI VAR...

BAY TEKİN 13

Acaip Mahluklar Diyarında

MONGO HUDUDUNA YAKLAŞTIKLARI SIRADA GÜMRÜK KOLCUSU BİR MERMİYLE GELİP ONLARA KARAYA İNMELERİNİ İHTAR EDİYOR. DALE'NİN ATI MER-

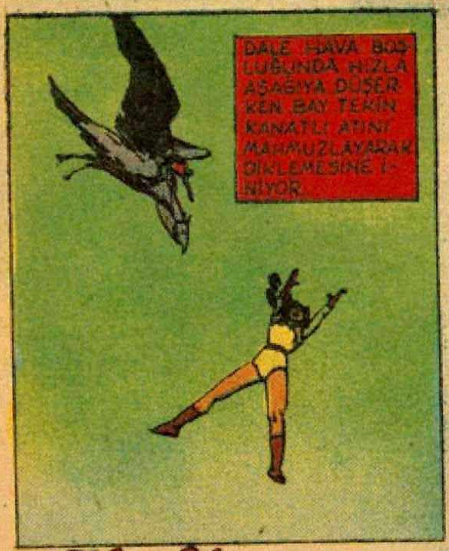

Haftaya: KURTARICI HAMLE!